

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli d. 5 Mars 1867, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner om vissa ändringar i gällande Tullstadga.

Uti särskilda, inom Andra Kammaren väckta, till Bevillnings-Utskottet hänvisade motioner (N:is 214 och 119) har blifvit föreslaget,

dels af Herr *L. J. Fahlander*, "att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att fartyg, som ankomma till hamnar, der ständig tullbevakning finnes, måtte derstädes få inklarera, förtulla och lossa lasten, fartygen må tillhöra hvilken nation som helst och komma vare sig från in- eller utrikes orter, samt att fartyg, som i landthamnar intagit last på in- och utrikes orter af landets produkter, måtte få der utklarera och i båda fallen erlägga umgälder;" och

dels af Herr *S. Hellerström*, "att Riksdagen för sin del måtte besluta, att alla varor, utan undantag, som afsändas med inrikes orter emellan trafikerande ångbåtar, må befrias från skyldigheten att vara åtföljda af förpassning, samt att, hvad särskildt artiklarne sprit och bränvin beträffar, den så kallade förseglingen derjemte måtte afskaffas."

Då Utskottet, beträffande den af Herr Hellerström i sistomförmälda hänseende gjorda framställning, kommer i tillfälle att i sitt betänkande angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker framdeles afgifva yttrande, har Utskottet, först i afseende å den af Herr Fahlander väckta motion, endast velat anmärka, att Utskottet väl anser alla de lättnader böra beredas trafiken, hvilka med det allmännas fördelar äro förenliga, men att sådana medgifvanden, som de af bemälda motionär föreslagna, äfven om

några fördelar derigenom komme trafiken till godo, dock helt säkert under närvarande förhållanden mången gång skulle föranleda förvecklingar. Dylika medgifvanden skulle dessutom endast kunna ske under förutsättning, att på alla platser, der fartyg sålunda kunna in- och utklarera samt lossa eller lasta, finnas anställda tjenstemän, hvilka äro i besittning af de insigter och den varukänedom, som nödvändigt erfordras, derest ofta återkommande tvister mellan tullverket och godsegare skola undvikas. Icke ringa svårigheter torde likväl möta att öfverallt anställa så qualificerad samt för kontrollen och uppbörden fullt lämplig och tillräcklig betjening, och skulle detsamma säkert icke aflöpa utan högst betydligt ökade kostnader för tullverket, utan att derföre alltid några deremot svarande fördelar tillskyndades trafikanten. Då Utskottet derjemte varit i tillfälle inhemta, att i det förslag till ny Tullstadga, hvilket nu är beroende på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, blifvit inrymda åtskilliga bestämmelser, åsyftande att, så vidt möjligt, afhjelpa de olägenheter, hvilka af så väl nyssomförmälde motionär som äfven af Herr Hellerström i deras gjorda framställningar blifvit antydda, har Utskottet ansett sig böra hemställa,

att hvad i förenämnda motioner blifvit så i ena som andra hänseendet föreslaget icke må till någon åtgärd från Riksdagens sida föranleda.

Stockholm den 5 Mars 1867.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.